

JUSTITS MINISTERIET

Folketinget
Udlændinge- og Integrationsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 21. september 2018
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Julie Christine Gade Mi-
kkelsen
Sagsnr.: 2018-0032/40-0112
Dok.: 769499

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 634 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. maj 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mattias Tesfaye (S).

Søren Pape Poulsen

/

Marie Mølsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 634 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvor ofte årligt siden 2013 straffelovens § 260, stk. 2 har fundet anvendelse på tvangsægteskaber, hvilken nationalitet og alder offeret havde i de enkelte straffesager, samt hvilken relation dømte havde til offeret?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Politiets Sagsstyringssystem (POLSAS) indeholder ikke en gerningskode, der alene omhandler tvangsægteskaber (straffelovens § 260, stk. 2). Det er derfor ikke muligt ved elektronisk udtræk fra POLSAS at tilvejebringe oplysninger om antallet af afgørelser for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2.

2. Rigsadvokaten har fra Rigspolitiet modtaget en oversigt med journalnumre på i alt 108 henvendelser om mulige tvangsægteskaber, som politiet har modtaget i perioden fra 2013 til 2017.

Rigspolitiet oplyser, at tallene til og med 2016 er opgjort på baggrund af indberetninger fra politikredsene. Tallet for 2017 er fremkommet via søgning i POLSAS på søgenøglen vedrørende æresrelaterede konflikter og forbrydelser. Der skal derfor tages forbehold for eventuelle yderligere sager.

Rigspolitiet oplyser desuden, at der med begrebet ”tvangsægteskab” forstås et arrangeret ægteskab, hvor den ene eller begge parter tvinges til ægteskab af f.eks. forældre eller øvrige familiemedlemmer. Rigspolitiets oversigt dækker både over situationer, hvor der kan være indgået et sådan ægteskab, samt situationer, hvor en person vurderer, at et tvangsægteskab er nært forestående eller under planlægning.

3. På baggrund af en manuel gennemgang af de 108 journalnumre foretaget af politikredsene kan Rigsadvokaten oplyse, at der i nedenstående tilfælde har været rejst sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2, om tvangsægteskaber. De øvrige henvendelser på Rigspolitiets oversigt har efter oplysningerne fra politikredsene ikke ført til, at der er rejst sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2. I enkelte sager er der rejst sigtelse for overtrædelse af andre bestemmelser, f.eks. om vold.

I én sag er der sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2, jf. § 21 (forsøg på tvangsægteskab). Nordsjællands Po-

liti har om sagen oplyst, at Retten i Helsingør ved dom af 24. maj 2017 fandt forældrene til en syrisk pige, som i den periode, hvor forholdet blev begået, var 13-15 år, skyldige i blandt andet overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2, jf. § 21. Begge forældre blev ved dommen udvist af Danmark. De domfældte er syriske statsborgere. De er endnu ikke udsendt.

Ved ankedom af 8. juni 2018 har Østre Landsret frifundet for overtrædelse af blandt andet forsøg på tvangsægteskab (§ 260, stk. 2, jf. § 21). Københavns Politi har om sagen oplyst, at en far var tiltalt for, under trussel om vold, at have forsøgt at tvinge sin datter til at indgå ægteskab eller religiøs vielse i Pakistan. Pigen var 17 år på gernings-tidspunktet. Hun var født i Pakistan og dansk statsborger.

I en anden sag fra Københavns Politi var der rejst sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2. Sigtede var mor til en 21-årig pige. Ifølge sigtelsen var moren rejst til Pakistan med datteren, hvorefter hun tog passet fra datteren, således at datteren blev forhindret i at rejse tilbage, ligesom hun blev forhindret i at færdes frit, med henblik på, at datteren skulle tvinges til at gifte sig. Sigtelsen blev efterfølgende opgivet på bevisets stilling efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2.

Ved Retten i Esbjergs dom af 9. januar 2018 blev forældrene til en 17-årig syrisk pige frifundet for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2. Denne dom er under anke ved Vestre Landsret.”

2. Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen indhentet et bidrag fra Rigspolitiet, som har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra samtlige politikredse vedrørende de eventuelle efterforskningsmæssige udfordringer, som kan gøre sig gældende i relation til sager om tvangsægteskaber.

Overordnet fremgår det af politikredsenes udtalelser, at det kan være vanskeligt at tilvejebringe det fornødne grundlag for at rejse sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2 om tvangsægteskaber.

Det skyldes bl.a., at efterforskningen i sager om (muligt) tvangsægteskab ofte kompliceres af de problematikker, der kan opstå i forbindelse med vidneførelse i familieforhold. Den forurettede kan således finde det svært at vidne mod sin egen familie og ønsker ikke, at familiemedlemmerne bliver straffet. Ligesom den forurettede ofte har en forhåbning om at blive genforenet med familien på sigt, hvilket en anmeldelse om overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2., kan vanskeliggøre.

Derudover kan det bevismæssigt være vanskeligt at dokumentere, at der rent faktisk er indgået et ægteskab, hvis ægteskabet f.eks. ikke er

dokumenteret på skrift, og det strafbare forhold er begået i lande med hvilke, der ikke er etableret et internationalt samarbejde.

Politikredsene har endvidere overordnet oplyst, at de forurettede personer, der retter henvendelse til politiet i æresrelaterede sager, ofte alene ønsker at få politiets hjælp til at komme væk fra den familie, der planlægger et forestående tvangsægteskab, eller at blive skilt fra den ægtefælle, de er tvangsgift med – og altså ikke er interesseret i, at der sker strafforfølgelse. I nogle tilfælde er hensigten med henvendelsen udelukkende at opnå politiets hjælp til mægling mellem den forurettede og familien, eller at politiet formidler til familien, at tvangsægteskabet ikke må gennemføres.

Når politiet modtager en henvendelse om en æresrelateret sag, indebærer den politimæssige indsats således i en række tilfælde en forebyggende vejledning og rådgivning af den unge – eventuelt suppleret med en formaning i forhold til familien (om bl.a. straffelovens bestemmelser om tvang, trusler mv.).”

Om den forebyggende indsats i relation til tvangsægteskaber henvises der til ministeriets samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 636 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg.